

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 11Cpr/3/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115217606
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Líšková
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2022:1115217606.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I, sudkyňou JUDr. Martinou Líškovou, v spore žalobcov: L.. G. B., D. XX.XX.XXXX, H. N. X. H.. S. XXX/XX, XXX XX A. - A. L.. Z. O., II. L. H., D. XX.XX.XXXX, H. N. XXX XX Z., III. O. B., D. XX.XX.XXXX, H. N. XXX XX Z., IV. H. B., D. XX.XX.XXXX, H. N. N.. Z.. H. XXX/XX, XXX XX Ž., proti žalovanému: Hotely mládeže Slovakia, a. s. so sídlom Pražská 11, 811 04 Bratislava, IČO: 31 347 771, zastúpenému Okenica & Co. s. r. o. so sídlom Pražská 11, 811 04 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 36 866 512, o zaplatenie 3.780,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania voči žalobcom v I., II., III. a IV. rade v rozsahu 100%, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

I.

1. Pôvodná žalobkyňa O. B., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. XX, ktorá počas konania zomrela dňa 08.05.2016, sa žalobou zo dňa 18.06.2015, doručenou Okresnému súdu Bratislava I dňa 30.06.2015, domáhala od žalovaného zaplatenia 3.780,- eur titulom nevyplateného odstupného v sume deväťnásobku jej priemerného mesačného zárobku spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 3.780,- eur od 30.06.2015 (od podania žaloby) do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu zdôvodnila tým, že dňa 06.09.2012 vo Vrútkach uzatvorila pracovný pomer so žalovaným na pozíciu vedúca zmeny - kuchárka pre prevádzku: Hotel Junior Piatrová, Vrútky. Pracovný pomer bol dohodnutý na dobu neurčitú s termínom nástupu dňa 06.09.2012 na skúšobnú dobu 3 mesiace. Dohodnutá výška mzdy bola 500,- eur brutto mesačne. U žalovaného pracovala do dňa 06.09.2013, kedy utrpela u žalovaného úraz, následkom ktorého bola práceneschopná do 06.09.2014. Úraz mal za následok, že už nemohla nastúpiť do zamestnania, a v dôsledku úrazu ostala postihnutá a odkázaná na invalidný vozík a osobnú opateru. Žalovaný skončením pracovného pomeru výpoveďou zo strany zamestnávateľa zo dňa 14.10.2014 skončil s ňou pracovný pomer podľa § 63 ods. 1 písm. c) Zákonníka práce, nakoľko vzhľadom na zdravotný stav dlhodobo stratila spôsobilosť vykonávať doterajšiu prácu. Žalovaný jej vyplatil náhradu mzdy v sume priemerného zárobku, a to až do dňa skončenia pracovného pomeru, t. j. uplynutím výpovednej lehoty, spolu s jednomesačným odstupným. Pôvodná žalobkyňa mala za to, že nakoľko utrpela úraz, pre ktorý nemohla nastúpiť do zamestnania, patrí jej s poukazom na § 76 ods. 3 (poznámka súdu: zjavne mala na mysli § 76 ods. 3 Zákonníka práce) odstupné vo výške najmenej 10 násobku jej priemerného mesačného zárobku. Viackrát vyzývala žalovaného na doplatenie odstupného vo výške 9 násobku priemerného mesačného zárobku, avšak bezvýsledne. Listom zo dňa 13.05.2015 jej žalovaný oznámil, že zotrváva na svojom stanovisku a jej žiadosti o doplatenie odstupného nevyhovuje.

Žalovaný jej do dňa podania žaloby nedoplatil 9 násobok priemerného mesačného príjmu, preto žiada touto žalobou o vyplatenie 9 mesačného zárobku ako odstupné vo výške 3.780,- eur (priemerná mzda 420,- eur x 9 mesiacov) spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 3.780,- eur od 30.06.2015 (od podania žaloby) do zaplattenia. Zároveň žiadala o oslobodenie od súdnych poplatkov v zmysle § 138 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení účinnom do 30.06.2016 (ďalej len „OSP“) z dôvodu, že nie je v jej finančných možnostiach (je osobou s ŤZP a jej príjem s manželovým príjmom sú len sociálne dávky).

2. Uznesením Okresného súdu Bratislava I č. k. 11Cpr/3/2015-23 zo dňa 17.06.2016 bolo žalobkyni priznané oslobodenie od súdnych poplatkov.

3. Podľa § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení účinnom od 01.07.2016 (ďalej len „CSP“), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

4. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

5. Pri doručovaní Uznesenia Okresného súdu Bratislava I č. k. 11Cpr/3/2015-23 zo dňa 17.06.2016 súd z nedoručenej zásielky vrátenej súdu dňa 04.07.2016 s oznamom poštového podniku „adresát zomrel“ zistil, že žalobkyňa zomrela. Z odpovede na lustráciu žalobkyne v Registri obyvateľov Slovenskej republiky a z Oznámenia o úmrtí žalobkyne, zväzok 58, ročník 2016, strana 194, por. č. 508, vydaného Mestom R. dňa 10.05.2016 súd zistil, že žalobkyňa zomrela dňa XX.XX.XXXX. Z tohto dôvodu vyzval manžela nebohej žalobkyne (terajšieho žalobcu v I. rade) Výzvou zo dňa 13.07.2016, v zmysle ustanovení § 63 ods. 1, 2, 3, § 144, § 145 ods. 1, 2 CSP, ustanovení § 35 ods. 1 a 2 zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce, na oznámenie, či s poukazom na § 35 zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce trvá na žalobe, ktorú podala nebohá žalobkyňa, alebo žalobu berie späť. Manžel pôvodnej žalobkyne (terajší žalobca v I. rade) súdu oznámil podaním zo dňa 04.08.2016, že trvá na podanej žalobe.

6. Súd zistil, že konanie o dedičstve po žalobkyni sa viedlo pod sp. zn. 9D/68/2016, Dnot 123/2016 a bolo skončené Uznesením Okresného súdu Čadca č. k. 9D/68/2016-88, Dnot 123/2016 zo dňa 10.08.2016, právoplatným dňa 31.08.2016, ktorým súd konanie o dedičstve zastavil z dôvodu, že poručiiteľka nezanechala žiaden majetok. Zo Zápisnice o predbežnom vyšetrení napísanej na Notárskom úrade v Čadci dňa 04.08.2016 súd zistil okruh dedičov (manžel a tri deti) po pôvodnej žalobkyni a skutočnosť, že syn pôvodnej žalobkyne H. B. (terajší žalobca v IV. rade) odmietol dedičstvo.

7. Súd vyzval deti nebohej žalobkyne (terajších žalobcov v III. a IV. rade) Výzvami zo dňa 13.12.2016, v zmysle ustanovení § 63 ods. 1, 2, 3, § 144, § 145 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení účinnom od 01.07.2016, ustanovení § 35 ods. 1 a 2 zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce, nakoľko zistil, že žili s nebohcou žalobkyňou v čase smrti v jednej domácnosti, na oznámenie, či s poukazom na § 35 zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce trvajú na žalobe, ktorú podala nebohá žalobkyňa, alebo žalobu berú voči svojej osobe späť. O. B. - syn nebohej žalobkyne (terajší žalobca v III. rade) na výzvu súdu nereagoval. H. B. - syn nebohej žalobkyne (terajší žalobca v IV. rade) súdu oznámil podaním zo dňa 11.01.2017, že nakoľko do dnešného dňa neprebehlo dedičské konanie po jeho nebohej matke, žiada súd o prerušenie súdneho konania do právoplatného skončenia dedičského konania po nej (poznámka súdu: konanie o dedičstve po žalobkyni bolo skončené Uznesením Okresného súdu Čadca č. k. 9D/68/2016-88, Dnot 123/2016 zo dňa 10.08.2016, právoplatným dňa 31.08.2016, ktorým súd konanie o dedičstve zastavil z dôvodu, že poručiiteľka nezanechala žiaden majetok).

8. Uznesením Okresného súdu Bratislava I č. k. 11Cpr/3/2015-59 zo dňa 10.08.2018 súd rozhodol o pokračovaní v konaní s dedičmi pôvodnej žalobkyne O. B. a to so žalobcom v I. rade: G. B. (manžel pôvodnej žalobkyne), žalobkyňou v II. rade: L. B. (dcéra pôvodnej žalobkyne), žalobcom v III. rade: O. B. (syn pôvodnej žalobkyne) a žalobcom v IV. rade: H. B. (syn pôvodnej žalobkyne). Uznesenie odôvodnil odkazom na ustanovenia § 161 ods. 1, 3, § 61 ods. 1, 2, 3 CSP a tým, že vzhľadom na skutočnosť, že pôvodná žalobkyňa počas konania zomrela a ide o majetkový spor, súd rozhodol o pokračovaní v konaní s okruhom jej dedičov na základe oznámenia od súdu prejednávajúceho dedičstvo po nej.

9. Žalovaný sa k žalobe a jej prílohám vyjadril písomným podaním zo dňa 07.09.2018, doručeným súdu dňa 10.09.2018, žiadajúc žalobu v celom rozsahu zamietnuť ako zjavne nedôvodnú a priznať žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Dôvodil tým, že právna predchodkyňa žalobcov neutrpela pracovný úraz, a preto jej nevznikol nárok na odstupné v zmysle § 76 ods. 3 Zákonníka práce. V dôsledku skutočnosti, že právna predchodkyňa žalobcov neutrpela pracovný úraz, žalovaný nenesie zodpovednosť za zhoršenie jej zdravotného stavu. Právnej predchodkyňi žalobcov i žalobcovi v I. rade, resp. ich vtedajšej právnej zástupkyňi JUDr. Jane Hanulákovej, DiS, žalovaný dostatočným spôsobom ozrejmil právnu stránku veci a dôvody, ktoré ho viedli k nevyplateniu 10-mesačného odstupného, a to predovšetkým v jeho Stanovisku zo dňa 11.02.2015, na ktoré sa odvoláva aj v nasledovnom Stanovisku k predžalobnej výzve zo dňa 13.05.2015 (č. D2015/00746). V týchto stanoviskách bola právna predchodkyňa žalobcov oboznámená s tým, že v jej prípade nešlo o pracovný úraz. Predmetný úraz zo dňa 06.09.2013 nebol pracovným úrazom, pretože k poškodeniu zdravia právnej predchodkyne žalobcov - zamestnankyne žalovaného nedošlo krátkodobým, náhlym a násilným pôsobením vonkajších vplyvov, ale zdravotný stav vznikol spontánne a nebol dôsledkom pôsobenia vonkajších činiteľov. Žalovaný disponuje potvrdením neurochirurgického oddelenia Univerzitnej nemocnice v Martine o vyššie uvedených skutočnostiach. Predmetné potvrdenie bolo vydané na písomnú žiadosť zástupcu žalovaného - vtedajšieho riaditeľa Hotela Junior Piatrová, pána Ing. O. T., zo dňa 11.09.2013. Údajný pracovný úraz právnej predchodkyne žalobcov nehlásili právna predchodkyňa žalobcov a ani žalobca v I. rade žalovanému ako jej zamestnávateľovi, a nepožadovali kvalifikovanie tohto úrazu ako pracovný úraz až do doby, keď s právnou predchodkyňou žalobcov žalovaný ako zamestnávateľ rozviazal pracovný pomer podľa § 63 ods. 1 písm. c) Zákonníka práce. Napriek tomu, že právna predchodkyňa žalobcov ani po viacerých výzvach žalovaného nepredložila lekárske posudky pre pracovno-právne účely, ktorá vydáva príslušný lekár podľa § 16 ods. 1 písm. a) zákona č. 576/2004 Z. z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, žalovaný s ohľadom na závažnosť situácie a zdravotného postihnutia právnej predchodkyne žalobcov - jeho zamestnankyne, pristúpil k ukončeniu pracovného pomeru tak, aby to bolo výhodnejšie aj pre právnu predchodkyňu žalobcov (dvojmesačná výpovedná doba a jednomesačné odstupné). Keďže v danej veci nešlo o pracovný úraz, žalovaný nebol povinný vyplatiť právnej predchodkyňi žalobcov 10-mesačné odstupné, ktoré sa vypláca v prípade, ak sa pracovný pomer končí z dôvodu pracovného úrazu. Zo strany právnej predchodkyne žalobcov, resp. žalobcu v I. rade bol žalovanému predložený iba Komplexný posudok Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca z 19.09.2014, ktorý však preukazuje len mieru poškodenia zdravia právnej predchodkyne žalobcov, ale nijako nepreukazuje vznik a existenciu pracovného úrazu u právnej predchodkyne žalobcov. Rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca zo dňa 16.04.2014, ani Komplexný posudok Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny zo dňa 15.12.2014, nie sú dôkazmi preukazujúcimi dôvody alebo vznik pracovného úrazu, či príčinnú súvislosť medzi tvrdeným pracovným úrazom právnej predchodkyne žalobcov a tvrdeným nárokom na odstupné vo výške podľa § 76 ods. 3 Zákonníka práce. Potvrdenia, resp. komplexný posudok príslušného úradu práce nie sú, podľa žalovaného, dôkazmi o tom, že v danom prípade šlo o pracovný úraz, ale potvrdzujú iba mieru zdravotného postihnutia žalovanej. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že dôkazné bremeno zaťažuje žalujúcu stranu, ktorá nepredložila súdu žiadne dôkazy o svojich tvrdeniach. Žalobcovia žiadnym spôsobom nepreukázali, že v danom prípade išlo o pracovný úraz, a z tohto dôvodu neuniesli dôkazné bremeno.

10. Žalovaný podaním zo dňa 11.10.2018 podal podnet na zastavenie konania pred Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 11Cpr/3/2015, ktorý obsahoval podnet na zrušenie nezákonného rozhodnutia - Uznesenia Okresného súdu Bratislava I č. k. 11Cpr/3/2015-59 zo dňa 10.08.2018 o pokračovaní v konaní s dedičmi pôvodnej žalobkyne, nápravu nesprávneho úradného postupu a následné zastavenie konania. Žalovaný poukazom na ustanovenia § 60, § 63 ods. 1 a 2 CSP uviedol, že jedným zo zákonných predpokladov dedenia (§ 460 Občianskeho zákonníka) je existencia dedičstva. Ak fyzická osoba zomrie bez toho, aby zanechala dedičstvo, v dôsledku čoho dedičský súd zastaví konanie o dedičstve, strana zomrie bez dedičov, s ktorými by bolo možné v konaní pokračovať. Vo vlastnom zmysle slova je dedičom osoba, ktorá participuje na existujúcom dedičstve na základe rozhodnutia dedičského súdu. Ak niet dedičstva, nie ani dedičov. Za takej situácie žiadnu z osôb, ktorý by pri zanechaní dedičstva inak patrili do okruhu zákonných alebo závetných dedičov, nemožno považovať za subjekt oprávnený vykonávať procesné úkony strany v súdnom konaní, vrátane pokračovania v súdnom konaní na strane žalobcu. Následkom úmrtia strany bez zanechania dedičstva, a teda aj bez zanechania dedičov, je vždy zastavenie konania bez ohľadu na charakter sporu. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa zomrela

bez zanechania majetku (Uznesenie Okresného súdu Čadca č. k. 9D/68/2016-88, Dnot 123/2016 zo dňa 10.08.2016, právoplatné dňa 31.08.2016), v dôsledku čoho neexistujúce dedičstvo poručiteľky nenadobudla žiadna osoba. Žalobkyňa teda zomrela bez dedičov, s ktorými by bolo možné v konaní pokračovať. Pozostalého manžela a deti pôvodnej žalobkyne nemožno preto ani považovať za subjekt oprávnený na pokračovanie v konaní na strane žalobcu. Žalovaný poukázal na Uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 5Co/195/2018-43 zo dňa 31.08.2018. Žalovaný preto podal podnet na zastavenie konania podľa § 61 a § 63 ods. 2 CSP a priznanie žalovanému nároku na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

11. K vyjadreniu žalovaného k žalobe sa vyjadril žalobca v I. rade vo Vyjadrení (replike) zo dňa 17.12.2018, doručenom súdu dňa 27.12.2018. Vyjadrenie žalovaného k žalobe pokladal za účelové, pretože žalovaný odmieta plniť nárok titulom pracovného úrazu. Mal za to, že v prípade jeho manželky išlo o pracovný úraz. Nepredloženie lekárskeho posudku pre pracovnoprávne účely, ktorý vydáva príslušný lekár, odôvodnil tým, že jeho predloženie nebolo možné, nakoľko jeho manželka bola v zlom zdravotnom stave. Vo vzťahu k vyjadreniu Nemocnice Martin uviedol, že pokiaľ sa vo vyjadrení Nemocnice Martin uvádza, že nešlo o vonkajšie pôsobenie vonkajších vplyvov, je to v rozpore so zdravotnou dokumentáciou. Navrhol vykonať znalecké dokazovanie vo vzťahu posúdenia zdravotného stavu jeho manželky a pracovného úrazu, ktorý utrpela dňa 06.09.2013. Zotrvál na podanej žalobe majúc za to, že došlo k pracovnému úrazu, považujúc nárok uplatnený žalobou za oprávnený a zákonný.

12. Žalovaný sa k replike žalobcu v I. rade vyjadril v duplike zo dňa 28.03.2019. Odvolávajúc sa na svoje predchádzajúce písomné Vyjadrenie zo dňa 07.09.2018 k žalobe vrátene jeho príloh a požadujúc zamietnutie žaloby, žalovaný zopakoval, že žalobcovia doposiaľ v konaní nijako nepreukázali vznik a existenciu pracovného úrazu pôvodnej žalobkyne u žalovaného a nepredložili súdu žiadne dôkazy o svojich tvrdeniach, teda neuniesli dôkazné bremeno. K návrhu žalobcu v I. rade na doplnenie dokazovania vykonaním znaleckého dokazovania vo vzťahu posúdenia zdravotného stavu jeho manželky a pracovného úrazu, ktorý utrpela dňa 06.09.2013, uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že pôvodná žalobkyňa zomrela, bude vykonanie znaleckého dokazovania značne obtiažne, a vzhľadom na to, že žaloba bola podaná pred 4 rokmi, žalobcom nič nebránilo zabezpečiť si postupom podľa § 209 CSP vypracovanie súkromného znaleckého posudku. Považoval žalobcov v I. rade návrh na doplnenie dokazovania za zbytočnú snahu o neehospodárne a nedôvodné predlžovanie súdneho sporu v rozpore s ustanovením § 157 CSP. Ďalej žalovaný uviedol, že pôvodná žalobkyňa (a ani žalobca v I. rade ako jej manžel) nikdy neohlásila žalovanému ako zamestnávateľovi vznik a existenciu pracovného úrazu. Pôvodná žalobkyňa nepožadovala kvalifikované náhleho zhoršenia jej zdravotného stavu v priebehu výkonu práce pre zamestnávateľa ako pracovný úraz, a to až do doby, keď s ňou žalovaný, ako zamestnávateľ, rozviazal pracovný pomer podľa § 63 ods. 1 písm. c) Zákonníka práce.

13. Súd vykonal dokazovanie výpoveďou žalobcu v I. rade, výpoveďou advokáta žalovaného a oboznámením sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi súčasť spisového materiálu vzťahujúceho sa na daný spor produkovanými v priebehu sporu oboma stranami sporu.

14. Žalobca v I. rade na pojednávaní dňa 11.08.2022 zotrval na podanej žalobe. Nad jej rámec uviedol, že pôvodná žalobkyňa (jeho nebohá manželka) pracovala u žalovaného, a stalo sa to, čo neočakávali. Ona cítila, že je chorá, ale nemohla ísť na vyšetrenie vzhľadom na to, že riaditeľ prevádzky L. jej to neumožnil, lebo nemal za ňu zástupcu a hotel musel fungovať. Potom odpadla po dvoch týždňoch, ako nemohla ísť na vyšetrenie a nemohla si zobrať dovolenku, lebo nemala zástupcu, a stalo sa to, že odpadla a dostala mozgovú príhodu. Žalovaný ju prepustil, lebo prácu nemohla vykonávať, a dal jej jednomesačné odstupné. Ona mala nárok na desaťmesačné odstupné. V záverečnej reči žalobca v I. rade uviedol, že stojí za tým, že žiada, aby odstupné bolo vyplatené.

15. Právny zástupca žalovaného pri výpovedi na pojednávaní dňa 11.08.2022 namietol aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcov v I. až IV. rade z dôvodu, že pôvodná žalobkyňa zomrela s tým, že dedičské konanie po nej bolo zastavené pre nezanechanie žiadneho majetku. Nie je teda možné, aby pozostalý manžel a deti pôvodnej žalobkyne nadobudli akékoľvek majetkové práva, a tým pádom nie je súd ani subjektom oprávneným na pokračovanie v konaní. Súčasne v danom prípade nie je možné považovať predmetný spor za spor majetkový v zmysle CSP. Žalovaný ďalej tvrdil, že žalobcovia po predchádzajúcej žalobkyne neuniesli dôkazné bremeno tvrdenia, nakoľko nepredložili konajúcemu súdu žiadne dôkazy o tom, že sa jednalo o pracovný úraz. Žalobcovia sa v písomnosti zo dňa 17.12.2018

vyjadrujú, že vyjadrením Nemocnice Martin uvádza, že nedošlo k pôsobeniu vonkajších vplyvov, a to je v rozpore. Toto tvrdenie žalobcovia nepreukazujú. Žalovaný poukázal na ustanovenie § 195 ods. 2 Zákonníka práce pojednávajúceho o tom, čo sa považuje za pracovný úraz. Poukázal tiež na článok 8 CSP, podľa ktorého žalobcovia majú povinnosť podoprieť svoje tvrdenia dôkazmi, ako aj na § 132 CSP a § 150 CSP. Zotrval na názore, že žalobcovia doposiaľ žiadnym spôsobom nepreukázali, že sa jedná o pracovný úraz, a tým žalovaný nebol povinný vyplatiť pôvodnej žalobkyni odstupné v zmysle § 76 ods. 3 Zákonníka práce. Pridržiavajúc sa všetkých doteraz podaných písomných a ústnych vyjadrení, žiadal žalobu zamietnuť a priznať žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Prízvukoval, že nie je žiadne majetkové právo, ktoré by sa malo dediť. V záverečnej reči advokát žalovaného zotrval na všetkých vyjadreniach. Na margo súdom prezentovaného predbežného právneho posúdenia veci ohľadom aktívnej vecnej legitímácie žalobcov uviedol, že hoci majetkové práva, ktoré po smrti pôvodnej žalobkyne nezanikajú, sú aj mzdové nároky zamestnanca z pracovného pomeru do výšky zodpovedajúcej štvornásobku jeho priemerného mesačného zárobku, v zmysle ustanovenia § 118 ods. 2 Zákonníka práce sa za mzdu nepovažuje náhrada mzdy, odstupné, odchodné a pod., ktoré žiadajú žalobcovia v predmetnom konaní priznať.

16. Žalobcovia v II., III., IV. rade a žalovaný nemali ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania.

17. Žalobca v I. rade mal ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania: vykonať znalecké dokazovanie vo vzťahu posúdenia zdravotného stavu jeho manželky (pôvodnej žalobkyne) a pracovného úrazu, ktorý utrpela dňa 06.09.2013 (návrh na dokazovanie obsiahnutý vo Vyjadrení žalobcu v I. rade k vyjadreniu žalovaného k žalobe zo dňa 17.12.2018, doručenom súdu dňa 27.12.2018 /č. I. 147/).

18. Súd nevykonal dôkaz navrhnutý žalobcom v I. rade - znalecké dokazovanie vo vzťahu posúdenia zdravotného stavu jeho manželky (pôvodnej žalobkyne) a pracovného úrazu, ktorý utrpela dňa 06.09.2013, z dôvodu, že z doteraz vykonaného dokazovania mal súd za dostatočne preukázaný nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcov v I., II., III. a IV. rade v tomto spore, pri zistení nedostatku ktorého je súd povinný žalobu bez ďalšieho zamietnuť.

19. Pre právne posúdenie predmetného sporu je podstatné zistenie súdu, že žalobcovia v I., II., III. a IV. rade nie sú aktívne vecne nelegitimovanými subjektmi.

20. Podľa § 60 CSP, stranami sú žalobca a žalovaný.

21. Podľa § 63 ods. 1 CSP, ak strana zomrie počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončí, súd posúdi podľa povahy sporu, či má konanie zastaviť, alebo či v ňom môže pokračovať.

22. Podľa § 63 ods. 2 CSP, v konaní súd pokračuje najmä vtedy, ak ide o majetkový spor. Súd rozhodne, že v konaní pokračuje s dedičmi strany, prípadne s tými, na ktorých podľa výsledku dedičského konania prešlo právo alebo povinnosť, o ktorú v konaní ide, a to len čo sa skončí konanie o dedičstve.

23. Podľa § 63 ods. 3 CSP, ak to povaha sporu pripúšťa, môže sa v konaní pokračovať aj pred skončením konania o dedičstve.

24. Podľa § 460 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase smrti pôvodnej žalobkyne 08.05.2016, dedičstvo sa nadobúda smrťou poručiteľa.

25. Podľa § 35 ods. 1 zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce v znení účinnom v čase smrti pôvodnej žalobkyne 08.05.2016, ak osobitný predpis neustanovuje inak, peňažné nároky zamestnanca jeho smrťou nezanikajú. Do štvornásobku jeho priemerného mesačného zárobku prechádzajú mzdové nároky z pracovného pomeru postupne priamo na jeho manžela, deti a rodičov, ak s ním žili v čase smrti v domácnosti. Predmetom dedičstva sa stávajú, ak týchto osôb niet.

26. Podľa § 118 ods. 2 veta druhá zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce v znení účinnom v čase smrti pôvodnej žalobkyne 08.05.2016, za mzdu sa nepovažuje najmä náhrada mzdy, odstupné, odchodné, cestovné náhrady vrátane nenárokových cestovných náhrad, príspevky zo sociálneho fondu, príspevky na doplnkové dôchodkové sporenie, príspevky na životné poistenie zamestnanca, výnosy z kapitálových podielov (akcií) alebo obligácií, daňový bonus, náhrada príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti

zamestnanca, doplatky k nemocenským dávkam, náhrada za pracovnú pohotovosť, peňažná náhrada podľa § 83a ods. 4 a iné plnenie poskytované zamestnancovi v súvislosti so zamestnaním podľa tohto zákona, osobitných predpisov, kolektívnej zmluvy alebo pracovnej zmluvy, ktoré nemá charakter mzdy.

27. Podľa § 63 ods. 1 písm. c) zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce v znení účinnom ku dňu skončenia pracovného pomeru pôvodnej žalobkyne u žalovaného, t. j. ku dňu 31.12.2014 (ďalej len „Zákonník práce v znení účinnom v rozhodnom čase“), zamestnávateľ môže dať zamestnancovi výpoveď iba z dôvodov, ak zamestnanec vzhľadom na svoj zdravotný stav podľa lekárskeho posudku dlhodobo stratil spôsobilosť vykonávať doterajšiu prácu, alebo ak ju nesmie vykonávať pre chorobu z povolania alebo pre ohrozenie touto chorobou, alebo ak na pracovisku dosiahol najvyššiu prípustnú expozíciu určenú rozhodnutím príslušného orgánu verejného zdravotníctva.

28. Podľa § 76 ods. 3 Zákonníka práce v znení účinnom v rozhodnom čase, zamestnancovi, s ktorým zamestnávateľ skončí pracovný pomer výpoveďou alebo dohodou z dôvodov, že zamestnanec nesmie vykonávať prácu pre pracovný úraz, chorobu z povolania alebo pre ohrozenie touto chorobou, alebo ak na pracovisku dosiahol najvyššiu prípustnú expozíciu určenú rozhodnutím príslušného orgánu verejného zdravotníctva, patrí pri skončení pracovného pomeru odstupné v sume najmenej desaťnásobku jeho priemerného mesačného zárobku; to neplatí, ak bol pracovný úraz spôsobený tým, že zamestnanec svojím zavinením porušil právne predpisy alebo ostatné predpisy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, alebo pokyny na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, hoci s nimi bol riadne a preukázateľne oboznámený a ich znalosť a dodržiavanie sa sústavne vyžadovali a kontrolovali, alebo pracovný úraz si spôsobil zamestnanec pod vplyvom alkoholu, omamných látok alebo psychotropných látok a zamestnávateľ nemohol pracovnému úrazu zabrániť.

29. Podľa § 195 ods. 2 Zákonníka práce v znení účinnom v rozhodnom čase, pracovným úrazom je poškodenie zdravia, ktoré bolo zamestnancovi spôsobené pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním nezávisle od jeho vôle krátkodobým, náhlym a násilným pôsobením vonkajších vplyvov.

30. Podľa § 16 ods. 1 písm. a) a ods. 2 zákona č. 576/2004 Z. z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu úrazu pôvodnej žalobkyne 06.09.2013, lekársky posudok na účely tohto zákona je výsledok posúdenia zdravotnej spôsobilosti na výkon konkrétnej činnosti. Lekársky posudok vydáva poskytovateľ a posudzovanie podľa odseku 1 vykonáva poskytovateľom určený lekár.

31. Stranami sú žalobca a žalovaný v zmysle citovaného ustanovenia § 60 CSP. Pod vecnou legitimitáciou sa rozumie stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jedna strana sporu v civilnom procese (žalobca) je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide (je aktívne vecne legitimovaná) a strana sporu na opačnej procesnej strane (žalovaný) je subjektom hmotnoprávnej povinnosti (je pasívne vecne legitimovaná). Z hľadiska posúdenia vecnej legitimácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho, sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotnoprávneho vzťahu, ale vždy iba to, či ním skutočne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitimácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom tohto hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide. Ak v konaní vyjde najavo, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný (ako je tomu v tomto konaní), súd žalobu bez ďalšieho zamietne.

32. Z dokazovania vykonaného v predmetnom spore jednoznačne vyplýva, že žalobcovia v I., II., III. a IV. rade nie sú subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v spore ide, t. j. nie sú aktívne vecne legitimovaní. Pôvodná žalobkyňa, ktorá si touto žalobou uplatnila odstupné v sume deväťnásobku jej priemerného mesačného zárobku podľa citovaného ustanovenia § 76 ods. 3 Zákonníka práce v znení účinnom v rozhodnom čase, zomrela počas konania dňa 08.05.2016. Konanie o dedičstve po nej sa viedlo pod sp. zn. 9D/68/2016, Dnot 123/2016 a bolo skončené Uznesením Okresného súdu Čadca č. k. 9D/68/2016-88, Dnot 123/2016 zo dňa 10.08.2016, právoplatným dňa 31.08.2016, ktorým súd konanie o dedičstve zastavil z dôvodu, že poručiiteľka nezanechala žiaden majetok. Hoci peňažné nároky zamestnanca jeho smrťou nezanikajú a do štvornásobku jeho priemerného mesačného zárobku prechádzajú mzdové nároky z pracovného pomeru postupne priamo na jeho manžela, deti a rodičov, ak s ním žili v čase smrti v domácnosti, podľa citovaného ustanovenia § 35 ods. 1 zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce v znení účinnom v čase smrti pôvodnej žalobkyne 08.05.2016, nemožno za mzdový nárok považovať odstupné, ktoré žalobcovia v I., II., III. a IV. rade, na ktorých prešli smrťou pôvodnej

žalobkyne do štvornásobku jej priemerného mesačného zárobku potupne priamo mzdové nároky z pracovného pomeru, žiadajú v predmetnom konaní priznať, keďže v zmysle citovaného ustanovenia § 118 ods. 2 veta druhá zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce v znení účinnom v čase smrti pôvodnej žalobkyne 08.05.201 sa za mzdu nepovažuje, okrem iného, odstupné. Ak strana zomrie počas konania, súd pokračuje v konaní s jej dedičmi, najmä vtedy, ak ide o majetkový spor (§ 63 ods. 2 CSP). Predmetný spor však nie je sporom majetkovým. Jedným zo zákonných predpokladov dedenia (§ 460 Občianskeho zákonníka) je existencia dedičstva. Ak fyzická osoba zomrie bez toho, aby zanechala dedičstvo (ako je tomu v prípade pôvodnej žalobkyne, ktorá zomrela počas konania bez zanechania dedičstva), v dôsledku čoho súd prejednávajúci dedičstvo po tejto fyzickej osobe konanie o dedičstve zastaví (čo sa stalo aj v tomto prípade, kedy Okresný súd Čadca, na ktorom sa viedlo konanie o dedičstve po pôvodnej žalobkyne, Uznesením Okresného súdu Čadca č. k. 9D/68/2016-88, Dnot 123/2016 zo dňa 10.08.2016, právoplatným dňa 31.08.2016, konanie o dedičstve zastavil z dôvodu, že poručiiteľka nezanechala žiaden majetok), strana zomrie bez dedičov, s ktorými by bolo možné v konaní pokračovať. Vo vlastnom zmysle slova je dedičom osoba, ktorá participuje na existujúcom dedičstve na základe rozhodnutia dedičského súdu. Ak niet dedičstva, niet ani dedičov. V predmetnom spore teda neexistujúce dedičstvo poručiiteľky (pôvodnej žalobkyne) nenadobudla žiadna osoba. Nie je preto možné, aby pozostalý manžel (žalobca v I. rade) a deti pôvodnej žalobkyne (žalobcovia v II., III. a IV. rade) nadobudli akékoľvek majetkové práva. Za tejto situácie žiadnu z osôb, ktoré by pri zanechaní dedičstva inak patrili do okruhu zákonných alebo závetných dedičov (v danom prípade žalobcov v I., II., III. a IV. rade, ktorí by pri zanechaní dedičstva po pôvodnej žalobkyne patrili do okruhu zákonných dedičov), nemožno považovať za subjekt oprávnený na pokračovanie v konaní na strane žalobcu.

33. Na základe uvedeného zistenia, že žalobcovia v I., II., III. a IV. rade nie sú v danom civilnom spore aktívne vecne legitimovaní, súd žalobu bez ďalšieho (t. j. bez posudzovania ďalších prostriedkov procesnej obrany žalovaného v spore, nakoľko primárnym pre rozhodnutie súdu je zistenie nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcov v I., II., III. a IV. rade) zamietol v I. výroku enunciatú rozsudku.

34. Záverom súd považuje za žiadúce uviesť, že aj v prípade, ak by nebola žaloba zamietnutá pre nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobcov v I., II., III. a IV. rade, bola by zamietnutá pre nedôvodnosť spočívajúcu v neunesení dôkazného bremena žalobcami v I., II., III. a IV. rade. Žalobcovia v I. až IV. rade neunesli dôkazné bremeno, pretože nepredložili žiadne relevantné dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení o pracovnom úraze pôvodnej žalobkyne (manželky žalobcu v I. rade a matky žalobcov v II., III. a IV. rade) u žalovaného, titulom ktorého žiadajú vyplatenie odstupného vo výške deväťnásobku priemerného mesačného zárobku pôvodnej žalobkyne vo výške 3.780,- eur s príslušenstvom. Pôvodná žalobkyňa nikdy neohlásila žalovanému, ako jej zamestnávateľovi, vznik a existenciu pracovného úrazu. Pôvodná žalobkyňa nepožadovala kvalifikované náhleho zhoršenia jej zdravotného stavu v priebehu výkonu práce pre žalovaného, ako jej zamestnávateľa, ako pracovný úraz, a to až do doby, keď s ňou žalovaný, ako zamestnávateľ, rozviazal pracovný pomer podľa § 63 ods. 1 písm. c) zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce v znení účinnom v čase skončenia pracovného pomeru pôvodnej žalobkyne u žalovaného dňa 31.12.2014. Ani po viacerých výzvach žalovaného nepredložila pôvodná žalobkyňa lekárske posudky pre pracovno-právne účely, ktorý vydáva príslušný lekár podľa citovaného ustanovenia § 16 ods. 1 písm. a) a ods. 2 zákona č. 576/2004 Z. z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu úrazu pôvodnej žalobkyne 06.09.2013. Tvrdenia žalovaného, obsiahnuté v predchádzajúcich troch vetách, ani neboli v konaní popreté žalobcami v I. až IV. rade. Úraz, ktorý utrpela pôvodná žalobkyňa dňa 06.09.2013, nebol pracovným úrazom v zmysle citovaného ustanovenia § 195 ods. 2 Zákonníka práce v znení účinnom v rozhodnom čase, pretože k poškodeniu zdravia pôvodnej žalobkyne, ako zamestnankyne žalovaného, nedošlo krátkodobým, náhlým a násilným pôsobením vonkajších vplyvov, ale jej zdravotný stav vznikol spontánne a nebol dôsledkom pôsobenia vonkajších činiteľov, čo vyplýva z potvrdenia neurochirurgického oddelenia Univerzitnej nemocnice v Martine (č. I. 73 spisu), ktoré potvrdenie bolo vydané na základe písomnej Žiadosti zástupcu žalovaného - vtedajšieho riaditeľa Hotela Junior Piatrová, pána Ing. O. T., zo dňa 11.09.2013 (č. I. 72 spisu). Vyplýva to taktiež zo Záznamu žalovaného o úraze zo dňa 06.09.2013 (č. I. 71 spisu). Skutočnosť, že nešlo o pracovný úraz napokon vyplýva aj z výpovede žalobcu v I. rade na pojednávaní konanom dňa 11.08.2022, v ktorej výslovne uviedol: „...stalo sa to, že odpadla a dostala mozgovú príhodu.“ (č. I. 228 spisu). Keďže sa nejednalo o pracovný úraz, nepatrilo pôvodnej žalobkyne pri skončení pracovného pomeru odstupné v sume najmenej desaťnásobku jej priemerného mesačného zárobku podľa citovaného ustanovenia § 76 ods. 3 Zákonníka práce v znení účinnom v rozhodnom čase, ktoré by jej patrilo v prípade, ak by

s ňou žalovaný, ako zamestnávateľ, skončil pracovný pomer výpoveďou alebo dohodou z dôvodov, že pôvodná žalobkyňa, ako zamestnanec, nesmie vykonávať prácu pre pracovný úraz. Teda aj v prípade, ak by nebola žaloba zamietnutá pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcov v I., II., III. a IV. rade, nebol by, z dôvodov uvedených v tomto bode odôvodnenia rozsudku, dôvodným nárok pôvodnej žalobkyne a terajších žalobcov v I. až IV. rade na odstupné v sume deväťnásobku priemerného mesačného zárobku pôvodnej žalobkyne, t. j. v žalobou uplatnenej sume 3.780,- eur, podľa citovaného ustanovenia § 76 ods. 3 Zákonníka práce v znení účinnom v rozhodnom čase, s príslušenstvom (úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 3.780,- eur od 30.06.2015 /od podania žaloby/ do zaplatenia).

II.

35. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v II. výroku enuciátu rozsudku podľa § 255 ods. 1 v spojení s 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcom v I., II., III. a IV. rade v rozsahu 100%, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

36. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

37. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

38. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

39. Žalovaný mal vo veci plný úspech, keďže súd žalobu zamietol, preto mu vznikol nárok na náhradu trov konania voči žalobcom v I., II., III. a IV. rade, ktorí vo veci úspech nemali, v plnom rozsahu, t. j. v rozsahu 100%.

40. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti tohto rozsudku v súlade s ustanovením § 262 ods. 2 CSP.

41. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti I. výroku enuciátu tohto rozsudku, ktorým súd rozhodol o veci samej, je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP).

Proti II. výroku enuciátu tohto rozsudku, ktorým súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania, je prípustné odvolanie (§ 357 písm. m/ CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), v piatich vyhotoveniach.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1 CSP).

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 2 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a uvedenie spisovej značky prebiehajúceho konania /§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP/) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /odvolacie dôvody/ a čoho sa odvolateľ domáha /odvolací návrh/ (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).